

Arrest

nr. 235 213 van 16 april 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN & J. JANSSENS
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster is op 21 september 2018 België binnengekomen in het bezit van een "*laissez-passe*" met een visum type D. Zij voegde zich bij haar echtgenoot, de heer M.S.N., geldig tot 21 september 2019. Haar echtgenoot werd op 13 juni 2016 erkend als vluchteling in België door de adjunct-commissaris-generaal.

1.2. Op 10 december 2018 diende verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 31 oktober 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 31 oktober 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 10/12/2018
Overdracht CGVS: 06/06/2019*

U had op 20 september 2019 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 09u16 tot 12u43. U werd bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Janssens, was gedurende het hele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de subgroep H. van de minderheidsgroep Ashraf. U zegt dat u bent geboren en getogen in de hoofdstad Mogadishu, waar u steeds woonachtig zou zijn geweest in het district Shibis. Uw ouders zijn gescheiden toen u nog jong was. U werd opgevoed door uw moeder. Uw vader zou in Kenia wonen. Na uw huwelijk in 2009 bent u bij uw echtgenoot, M.S.N. (CGVS (...)) en O.V. (...), en diens familie gaan wonen. U bent in Somalië nooit naar school gegaan. U werkte in Mogadishu als naaister.

Begin 2015 is uw moeder met uw stiefvader en uw zes halfbroers naar Jemen vertrokken omwille van de oorlog in Somalië en omdat de gronden van uw stiefvader waren ingenomen door de Moriyaan, militieleden. Uw familie verblijft tot op heden in Jemen in de havenstad Aden.

Rond 10 juli 2015 hebben de Moriyaan uw schoonbroer A. ontvoerd voor losgeld. Uw schoonfamilie kreeg twee weken de tijd om het losgeld te betalen. Hoewel de twee weken nog niet voorbij waren, vielen een zevental Moriyaan op de ochtend van 14 juli 2015 het huis van uw man en zijn familie binnen. Ze doodden uw schoonvader, sloegen uw schoonmoeder en echtgenoot en één van hen heeft u verkracht. Hierna vluchtten ze weg.

Na de aanval doken jullie onder in het huis van de oom van uw man, H. genaamd, in het district Hodan. Twee dagen na de aanval heeft uw echtgenoot Somalië verlaten. Drie maanden later, op 12 oktober 2015, heeft u samen met uw twee zonen en uw schoonmoeder Somalië verlaten. H. regelde jullie vertrek. Jullie vlogen naar Turkije met een familiepaspoort dat was geregeld door een smokkelaar. In Turkije vestigden jullie zich in de gemeente Karatay in de provincie Konya. Jullie werden er bijgestaan door hulporganisaties.

Op 21 september 2018 bent u samen met uw twee zonen via gezinshereniging met uw echtgenoot, legaal naar België gevlogen, waar u op 10 december 2018 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Bij een terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door de Moriyaan. In december 2018 is uw schoonmoeder eveneens met een visum naar België gereisd. Zij heeft (nog) geen verzoek om internationale bescherming ingediend.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de Somalische paspoorten van u en uw kinderen neer, uitgegeven op de Somalische ambassade in Ankara (d.d.15/03/2017); uw Somalische identiteitskaart, uitgegeven op de Somalische ambassade in Ankara (d.d.15/03/2017); en uw Belgische verblijfskaart (d.d. 21/11/2018).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het

aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u van uw geboorte in 1993 tot 2015 in Mogadishu heeft verbleven. Uw kennis over Somalië en zijn hoofdstad was te beperkt voor iemand die verklaart er meer dan twintig jaar te hebben gewoond. Als uitleg voor uw onwetendheid stelde u dat u in Mogadishu misschien maar één of twee keer naar buiten bent geweest. U verklaarde dat u niet naar buiten durfde te gaan omwille van de problemen, de oorlog en de Moriyaan (CGVS, p.8). Deze situatie is evenwel moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaring dat u na uw beweerde verblijf in Mogadishu drie jaar lang alleen met uw schoonmoeder en uw kinderen in Konya in Turkije heeft gewoond zonder er iemand te kennen (CGVS, p.15). Volgens uw verklaringen kwam u in Turkije evenmin buiten maar u moest er anderzijds wel naar de Somalische en Belgische ambassade in Ankara gaan, u leerde er andere Somaliërs kennen en had er contact met hulporganisaties (CGVS, p.4, p.15-16, p.20). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan het door u beschreven leven tussen vier muren in de Somalische hoofdstad.

U bleef vooreerst zeer op de vlakte wat betreft het district Shibis in Mogadishu stad, waar u nochtans tot uw tweeëntwintigste zou hebben gewoond. Gevraagd waar in Shibis u woonde voor uw huwelijk, antwoordde u nietszeggend dat u op dezelfde plaats in Shibis woonde (CGVS, p.7). Opnieuw gevraagd waar in Shibis u woonde, stelde u dat jullie huis 'Makhfal' heet (CGVS, p.7). Gevraagd wat u daarmee bedoelt, herhaalde u uw antwoord (CGVS, p.7). Gevraagd wat 'Makhfal' is, antwoordde u kort dat jullie huis daar is gelegen (CGVS, p.7). Gevraagd naar de subwijken in Shibis, noemde u 'Mama Khadija' (CGVS, p.7). Ter verduidelijking gevraagd of dat een subwijk is van Shibis, antwoordde u negatief (CGVS, p.7). Opnieuw gevraagd de subwijken van Shibis te geven, somde u vooral andere districten op in Mogadishu (CGVS, p.7), wat ingestudeerd overkwam. U erop gewezen dat u zonet geen subwijken heeft opgesomd binnen Shibis, gaf u als antwoord 'Radio Benadir' (CGVS, p.7). U nogmaals gewezen op de vraag naar subwijken, kwam u niet verder dan te stellen dat u een aantal plaatsnamen heeft genoemd en vervolgde dat er ook straten zijn zoals Haji Fares (CGVS, p.7). Met Haji Fares doelt u waarschijnlijk op de straat Haji Farah (zie blauwe map). Nog gevraagd wat Yaaqshiid is, één van de plaatsen waarover u had gesproken, repliceerde u dat u daar niet heeft gewoond, dat het een straat is, om u hierna te corrigeren en te stellen dat het een wijk in Mogadishu is (CGVS, p.7). Nogmaals gevraagd waar in Shibis uw huis was gelegen, herhaalde u dat uw huis in 'Makhfal' is gelegen en somde u een aantal omliggende gebouwen op (CGVS, p.8). Gevraagd waar A. Gurey is gelegen, één van de subwijken van Shibis, repliceerde u nu dat Shibis uit vier delen bestaat en dat A. Gurey de wijk is waar u woonde met uw familie en met uw man (CGVS, p.8). Het is zeer bedenkelijk dat u die naam niet zelf spontaan kon noemen wanneer herhaaldelijk werd gevraagd naar de subwijken van Shibis. U noemde daarnaast nog 'Ali Biqshoo Eero', stelde dat u zich de andere twee delen niet herinnert, om dan de naam 'Sakhaudin' te noemen (CGVS, p.8). De beweerde plaatsnaam 'Ali Biqshoo Eero' werd evenwel niet teruggevonden. Met 'Sakhaudin' verwijst u waarschijnlijk naar Sakhaawadiin Secondary School in Shibis. Zoals uit de toegevoegde informatie blijkt, is Shibis opgedeeld in drie subwijken, met name A. Gurey, Halane en Alasow Dhere. Van deze laatste twee bleek u echter nog nooit te hebben gehoord (CGVS, p.13).

U herhaalde dat u niet naar buiten ging om dan weer een aantal straatnamen te geven (CGVS, p.13), wat opnieuw wijst op het ingestudeerde karakter van uw antwoorden.

Voorts gevraagd naar andere regio's en provincies in Somalië, stelde u dat u enkel Mogadishu kent (CGVS, p.14). Gevraagd of u andere steden in Somalië kent, verwees u naar de plaats- en straatnamen in Mogadishu die u al had gegeven en herhaalde dat u sinds uw geboorte steeds in Mogadishu heeft gewoond (CGVS, p.14). Van een inwoner van Somalië mag evenwel worden verwacht dat hij/zij behalve de hoofdstad ook andere plaatsen in zijn/haar land kent.

Gevraagd naar de clans die in Mogadishu wonen, antwoordde u vaagweg dat er veel clans zijn in Mogadishu maar dat u geen contact had met hen (CGVS, p.8). Gevraagd over welke clans u hoorde praten, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.8). Ter bevestiging gevraagd of u helemaal niet weet welke clans er in Mogadishu wonen, stelde u dat dat klopt en voegde daaraan toe dat u wel wat burens van daar kent maar dat u geen informatie heeft over andere clans. Gevraagd wat u weet over de Abgal, een subclan van Hawiye en samen met de Habar Gedir de dominante clan in Mogadishu, kwam u niet verder dan te stellen dat de Somalische Abgal gewoon zwarten zijn, dat u Ashraf bent en de Abgal, Abgal (CGVS, p.14). Gevraagd tot welke grote clan de Abgal behoren, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.14). Later tijdens het onderhoud gevraagd of u ooit van de Hawiye heeft gehoord, antwoordde u zeer bevreemdend dat dat woord door de Syriërs in Turkije werd gebruikt (CGVS, p.20). U erop gewezen dat het CGVS het heeft over de Hawiye in Somalië, vervolgde u uw vreemde antwoord door te stellen dat jullie het woord 'identiteitskaart' gebruiken of 'paspoort' maar niet 'Hawiye' (CGVS, p.20). U erop gewezen dat Hawiye een clan is in Somalië, kwam u niet verder dan te stellen dat u niets te maken heeft met politiek (CGVS, p.20). Het is evenwel niet mogelijk dat iemand die effectief in Mogadishu heeft gewoond, nog nooit van de clan Hawiye zou hebben gehoord. Uw totale gebrek aan clankennis, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw verblijf in Somalië. De maatschappij in Somalië wordt immers georganiseerd via het clansysteem dat uitermate belangrijk is voor de machtsverdeling binnen het land (zie blauwe map).

Verder gevraagd om meer informatie te geven over de oorlog omwille van dewelke u – volgens uw verklaringen – niet naar buiten kon gaan en om te vertellen wie er aan het vechten was in Mogadishu en wanneer, kwam u niet verder dan te stellen dat de oorlog altijd bezig was, tot op heden (CGVS, p.9). Opnieuw gevraagd over welke oorlog u spreekt, antwoordde u kort dat er heel veel oorlogen waren en dat u heel de tijd ontploffingen hoorde toen u thuis was (CGVS, p.9). Gevraagd wie er aan het vechten was, moest u het antwoord schuldig blijven en gaf als uitleg dat u geen verstand heeft van politiek (CGVS, p.9). U stelde vaagweg dat de oorlog bezig was, dat de clans elkaar aanvielen, dat de huizen werden binnengevallen en dat jullie zelf ook werden aangevallen (CGVS, p.9). U kon het CGVS niet vertellen welke clans tegen elkaar aan het vechten waren (CGVS, p.10). Gevraagd wie er de laatste jaren tegen de regering in Somalië vecht, herhaalde u dat u geen verstand heeft van politiek en dat u er ook niets over wil weten (CGVS, p.9). Dat u het CGVS niet meer kan vertellen over de veiligheidssituatie in Mogadishu, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verblijf aldaar.

Ter zake nog gevraagd wat u weet over Al Shabaab, repliceerde u vaagweg dat u enkel de Moriyaan kent, dat u wel heeft gehoord dat Al Shabaab terroristen zijn maar dat u niets heeft te maken met politiek, dat u gewoon bezig was met uzelf, dat u vertelt wat u heeft gehoord en dat de Moriyaan en Al Shabaab problemen veroorzaken (CGVS, p.13). Gevraagd of Al Shabaab in Mogadishu zit of zat, antwoordde u dat ze in Mogadishu verspreid zitten maar dat het wel moeilijk is om te weten wie Moriyaan is en wie Al Shabaab (CGVS, p.13). Gevraagd of er een moment is geweest dat Al Shabaab volledige wijken in Mogadishu onder zijn controle had, moest u het antwoord schuldig blijven en herhaalde u niet te weten wie tegen wie aan het vechten was (CGVS, p.13). Uit de informatie die werd toegevoegd aan uw dossier, blijkt nochtans dat Al Shabaab in 2011 belangrijke delen van de hoofdstad controleerde. Het mag verbazen dat u hier als beweerde inwoner van Mogadishu, geen concrete informatie over kon geven. Gevraagd of de Unie van Islamitische Rechtbanken u iets zegt, herhaalde u nog maar eens dat u niets te maken heeft met stammen en politiek (CGVS, p.20). De Unie van Islamitische Rechtbanken had in 2006 nochtans de macht in Mogadishu. Het mag verbazen dat u ook over deze groepering niets kon vertellen.

Voorts gevraagd wie de president van Somalië was op het moment van uw vertrek uit uw land, noemde u 'Farmajo' en voegde daaraan toe dat u de naam van de huidige president niet kent (CGVS, p.13). De volledige naam van 'Farmajo' kon u niet geven (CGVS, p.13). Uit de informatie van het CGVS blijkt dat Mohamed Abdullahi Mohamed, die ook is gekend als 'Farmajo', sinds 2017 de president is van Somalië. Zijn voorganger was Hassan Sheikh Mohamud. Deze laatste was president van 2012 tot 2017 en dus ook

in de periode van uw beweerde vertrek uit Somalië. Dat u ook de mist in ging wat betreft de laatste presidenten van uw land, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verblijf in Somalië.

U stelde voorts dat u nooit Somalisch geld in uw handen heeft gehad. Volgens uw verklaringen werd alles geregeld door uw moeder en haar man en na uw huwelijk door uw man en zijn ouders (CGVS, p.9). Het is evenwel weinig aannemelijk dat u nooit iets zou hebben betaald in Somalië. U gaf de waarde van de Somalische bankbiljetten en u kon de wisselkoers van de Somalische shilling ten opzichte van de dollar geven maar gevraagd welke biljetten er vooral in Somalië worden gebruikt, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.9), wat opnieuw wijst op het ingestudeerd karakter van uw antwoorden. Uit de toegevoegde informatie blijkt overigens dat al jarenlang enkel het briefje van 1.000 shilling wordt gebruikt in Somalië.

Ten slotte is het opmerkelijk dat u er voor koos om uw onderhoud in het Arabisch te doen en niet in het Somali (CGVS, p.3). U stelde dat u de voorkeur gaf aan een Arabischtalige tolk omdat uw man communicatieproblemen had gehad tijdens zijn onderhoud met een tolk Somali die volgens hem afkomstig was uit Djibouti (CGVS, p.7). Gevraagd waar u Arabisch heeft geleerd, repliceerde u dat er bij u thuis Arabisch werd gesproken en dat u het ook heeft geleerd door de Koran te lezen (CGVS, p.5). Gevraagd met wie u thuis Arabisch sprak, stelde u dat u het sprak met uw moeder en met de rest van de familie en daarna ook met uw man (CGVS, p.5). Gevraagd uit te leggen hoe het komt dat u als zijnde Somalische thuis Arabisch sprak, antwoordde u dat u Ashraf bent en dat jullie thuis altijd Arabisch hebben gesproken (CGVS, p.5). Ter verduidelijking gevraagd of u bedoelt dat de Ashraf in Somalië Arabischtalig zijn, beaamde u dat (CGVS, p.5-6). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt evenwel dat de Afshraf af-Maay of het Maay-dialect spreken of hun eigen dialect hebben, verwant aan het Somali.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk geboren te zijn in Mogadishu en er tot 2015 te hebben gewoond. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mogadishu heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Wat betreft uw beweerde vluchtmotieven, dient er bijkomend nog opgemerkt te worden dat u niet kon vertellen hoeveel losgeld er werd gevraagd voor uw schoonbroer A. (CGVS, p.19). Gevraagd of er ook effectief geld werd gegeven aan jullie vervolgers door uw schoonfamilie, moest u het antwoord eveneens schuldig blijven (CGVS, p.19). Uw onwetendheid hierover, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u beschreven problemen in Somalië.

Volledigheidshalve heeft het CGVS nog enkele bedenkingen bij het vertrek van uw man uit Somalië. Gevraagd of u steeds in contact was gebleven met uw man nadat hij was vertrokken uit Somalië, antwoordde u negatief (CGVS, p.16). Gevraagd naar waar uw man zou gaan, wat het plan was, repliceerde u dat hij niets had geregeld, dat zijn oom alles had geregeld en dat hij geen specifieke plannen had om naar België te komen (CGVS, p.16). Gevraagd wat er aan u werd gezegd toen uw man zou vertrekken en jullie nog samen in Somalië waren, kwam u niet verder dan te stellen dat uw man niet van plan was om te vertrekken, dat hij in shock verkeerde door de dood van zijn vader en dat later dan alles door zijn oom werd geregeld (CGVS, p.17). Gevraagd naar waar u dacht dat uw man zou vertrekken, repliceerde u dat u zijn bestemming niet kende en dat ook u in shock was door het incident (CGVS, p.17). Het is evenwel zeer bedenkelijk dat u niet met uw man zou hebben besproken wat zijn bestemming was.

Volgens uw verklaringen heeft u uw man pas voor het eerst terug gesproken toen u in Turkije was (CGVS, p.17). U stelde dat u bij een Somalische vrouw was die u in Turkije had leren kennen, dat haar zoon toevallig vrienden had in het opvangcentrum in België waar ook uw echtgenoot verbleef, dat die vrienden om de één of andere reden aan haar zoon vertelden over uw man en dat zo de link werd gelegd tussen u en uw man (CGVS, p.15-17). De door u beschreven situatie is evenwel té toevallig om aannemelijk te zijn. Bovendien gevraagd waarom u en uw man in Somalië niet zelf hadden afgesproken hoe jullie met elkaar in contact konden blijven, antwoordde u dat jullie bezig waren met het probleem en dat je op dat moment geen afspraken maakt voor de contacten later (CGVS, p.17), wat een vreemde uitleg is. Er mag immers logischerwijze worden verwacht dat u en uw echtgenoot met elkaar in contact hadden willen blijven na zijn vertrek uit Somalië.

Ter zake dient nog opgemerkt te worden dat u het CGVS helemaal niets kon vertellen over de reisweg van uw echtgenoot (CGVS, p.17). U kon niet zeggen of hij is gevlogen, over land of over zee is gereisd,

noch via welke landen hij is gereisd, noch of hij net als u in Turkije heeft verbleven (CGVS, p.17). Al deze elementen, zijnde dat u geenszins zou hebben geweten wat het plan was toen uw man Somalië verliet, dat u niets weet over zijn reisweg, dat jullie op voorhand niet hadden afgesproken hoe met elkaar in contact te blijven, en dat u op een wel zeer toevallige manier weer met hem in contact werd gebracht, maken dat het CGVS vermoedt dat u bewust informatie wil achterhouden en zetten de geloofwaardigheid van uw relaas verder op de helling.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 20/09/2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.3).

U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud verschillende keren uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijf in Somalië (CGVS, p.5-6, p.9, p.13 en p.20). Er werd u tevens de mogelijkheid gegeven om te overleggen met uw advocaat (CGVS, p.13). U herhaalde echter telkens dat u altijd in Mogadishu in Somalië heeft gewoond, dat u daarna naar Turkije bent gegaan en vervolgens naar België bent gereisd (CGVS, p.5-6, p.9, p.13 en p.20). Er werd u meermaals gevraagd of u ooit in een Arabischtaalg land heeft gewoond zoals Jemen, maar u antwoordde steeds weer ontkennend (CGVS, p.5, p.10 en p.20).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Betreffende de Somalische paspoorten van u en uw kinderen en uw Somalische identiteitskaart, dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde documenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verblijfssituatie en relaas op te heffen. Uw Belgische verblijfstitel is evenmin van aard een ander licht te werpen op bovenstaande vaststellingen betreffende uw beweerde verblijfssituatie voor uw aankomst in België.

Wat betreft de toekenning van de vluchtelingenstatus aan uw echtgenoot M.S.N. (CGVS (...) en O.V. (...)), dient er ten slotte worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel wordt beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, artikelen 18 en 24 van de Europese Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikelen 20, 23 en 31 van de Europese richtlijn 2011/95, artikel 2 van de Belgische Grondwet, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, en 57/5quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

*Verzoekster citeert de bepaling van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet en meent dat *in casu* geen grondige analyse werd uitgevoerd van de relevantie informatie die verzoekster voorlegt, rekening houdend met haar specifiek profiel. Zij stelt, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State en de Raad, dat de motivering van de bestreden beslissing onvoldoende is door “*telkens de meest nadelige interpretatie voor de verzoeker te weerhouden*”.*

Verzoekster voert vooreerst een schending aan van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet. Zij stelt dat zij haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud binnen de wettelijk vereiste termijn van acht werkdagen heeft doorgestuurd naar de commissaris-generaal (verzoekschrift, stukken 3-4). Zij meent aldus dat de commissaris-generaal deze diende te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming, doch de bestreden beslissing motiveert niet omtrent deze opmerkingen. Verzoekster meent dat *“[a]ls het CGVS rekening had gehouden met het commentaar, had het zich kunnen realiseren dat het nodig zou zijn geweest om verzoekster opnieuw te interviewen door de vragen te herformuleren. Hij zou zich ook hebben gerealiseerd dat de heer zijn vrouw en kinderen destijds al had verklaard en dat het daarom niet in twijfel kon worden getrokken dat verzoekster uit Somalië afkomstig was.”* Verzoekster meent dan ook dat de bestreden beslissing hierom dient te worden vernietigd.

Vervolgens gaat verzoekster in op de toekenning van de vluchtelingenstatus. Voorafgaand merkt zij op dat zij gehuwd is met M.S.N., die in 2016 door de commissaris-generaal erkend werd als vluchteling. Verzoekster citeert in het verzoekschrift uit diens verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud met betrekking tot *“zijn vrouw en kinderen”* en wijst erop dat *“geen van deze verklaringen de bijzondere aandacht van het CGVS getrokken [had] of was aangevochten”* met betrekking tot de nationaliteit van verzoekster of hun huwelijk in Somalië. De verklaringen van haar echtgenoot werden geloofwaardig geacht. Verzoekster meent dan ook dat derhalve dient te worden besloten dat de commissaris-generaal noch haar nationaliteit of die van haar kinderen, noch het feit dat zij aanwezig was op het moment van de door verzoeker verklaarde vervolgingsfeiten en het feit dat zij hierbij werd verkracht, betwistte.

Wat haar problemen in Somalië betreft, voert verzoekster aan dat haar relaas over de problemen en de reisweg van haar echtgenoot overeenstemt met diens relaas. Zij citeert hierbij uit de verklaringen van haar echtgenoot tijdens diens persoonlijk onderhoud waar hij verklaarde dat zijn echtgenote betrokken was bij de aanslag waarvan hij het slachtoffer was. Zij benadrukt dat de commissaris-generaal dit niet betwistte. Verzoekster voert vervolgens aan dat de commissaris-generaal bijna geen vragen heeft gesteld over deze problemen en acht het *“moeilijk te begrijpen hoe het CGVS tot de conclusie is gekomen dat verzoekster eigenlijk niets wist van de problemen van haar schoonfamilie en dat het niet geloofwaardig is dat zij daadwerkelijk getuige is geweest van de feiten.”*

Wat de vaststelling in de bestreden beslissing betreft dat verzoekster onwetend was over het losgeld dat werd betaald, voert verzoekster aan dat zij niet aanwezig was bij de betaling van dit losgeld. Zij meent verder dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de culturele context, namelijk *“een traditionele moslimgeving waar het niet gepast is voor een vrouw om geïnformeerd te worden over mannezaken en het is ook niet gepast voor haar om vragen te stellen.”* Verzoekster stelt dat zij getracht heeft om vragen te stellen aan haar tante en oom, doch dat deze weigerden antwoorden te geven. Zij voert verder aan dat de commissaris-generaal niet *“de moeite [heeft] genomen om hierover opheldering te krijgen.”*

Verzoekster voert nog aan dat haar echtgenoot M.S.N. in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft uitgelegd dat hij Somalië in shock verliet, zonder plan op lange termijn. Zij licht toe dat: *“Bij zijn aankomst in België, had hij geen contact meer met zijn vrouw. De heer M.S.N. betreurde zijn keuze toen hij zich realiseerde dat hij Somalië had verlaten en zijn vrouw en kinderen daar had achtergelaten zonder eerst een plan op te stellen, omdat de familie niet genoeg geld had om ieders reis op hetzelfde moment te financieren. Maar tegen de tijd dat hij dit beseft, was het te laat om terug te gaan.”* Verzoekster voert nog aan dat de commissaris-generaal de verklaringen van M.S.N. op dit punt niet heeft betwist en geen rekening houdt met de stressvolle situatie waarin het gezin zich bevond (haar echtgenoot vertrok twee dagen na de aanval en de dood van zijn vader). Zij citeert uit de verklaringen van haar echtgenoot waaruit volgens haar blijkt dat haar echtgenoot M.S.N. zelf niet wist naar waar hij vertrok. Zij voert dan ook aan dat haar verklaringen hierover perfect overeenstemmen met het relaas van haar echtgenoot, namelijk *“dat de oom alles gepland had, dat haar man vertrok zonder te weten waar hij heen ging en dat ze geen contact hadden.”* Verzoekster besluit dan ook dat: *“Uit de verklaringen van zowel Mevrouw M.S.F. als de heer M.S.N. blijkt duidelijk dat de tekortkomingen in de verklaringen van verzoekster een basis hebben, waarvan het CGVS op de hoogte was en waarmee het CGVS in het geheel geen rekening heeft gehouden. Bovendien heeft het CGVS bijna geen nuttige vragen gesteld die de aanwezigheid van verzoekster gedurende de aanval in twijfel zouden hebben getrokken. In conclusie blijkt uit de hoorzitting dat het CGVS op basis van de verklaringen van verzoekster niet tot de conclusie kon komen dat zij ten tijde van de feiten niet aanwezig was.”*

Wat verzoeksters “Somalische herkomst” betreft, merkt zij voorafgaand op dat de motivering van de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoekster het grootste deel van haar leven in huis bleef in Mogadishu, terwijl zij drie jaar lang alleen met haar schoonmoeder en kinderen in Turkije woont, voorbijgaat aan *“de fundamenteel andere context waarin verzoekster zich in Turkije bevond in vergelijking met haar leven in Somalië. In Turkije, nadat de oom hun ontsnapping had georganiseerd, bevond verzoekster zich alleen en had geen idee wat er daarna voor haar en haar kinderen zou gebeuren, aangezien haar reis alleen naar Turkije was gepland. Ze had geen andere keuze dan de schelp waarin ze het grootste deel van haar leven gevangen zat achter te laten en haar leven in eigen hand nemen, als ze er uit wilde komen en haar leven in Turkije weer op te bouwen.”*

Verzoekster benadrukt vervolgens dat zij in het bezit is van een Somalisch paspoort. Zij citeert uit het arrest Singh t. België van het EHRM van 2 oktober 2012 en voert *in casu* hierover aan als volgt: *“[H]et document draagt officiële vermeldingen die het de schijn van authenticiteit geven: de attest vermeldt de naam van de autoriteit, de auteur van het document, het is gedateerd, ondertekend en voorzien van een stempel.*

Het CGVS wijst het paspoort gewoonweg van de hand omdat er een grote namaakmarkt in Somalië bestaat.

Echter is verzoekster met een humanitair ASP-visum aangekomen. Dit verplichtte haar ertoe een paspoort in te dienen, dat door de Belgische autoriteiten als geldig werd beschouwd.

Bovendien verkreeg verzoekster deze documenten van de Somalische ambassade.

Zij werd daarom door de Somalische staat erkend als een van haar onderdanen en het was niet aan het CGVS om te concluderen dat verzoekster geen onderdaan van de Somalische staat was. De beslissing van de Somalische autoriteiten is bindend voor de Belgische staat. Ook al was de toekenning van de documenten gebaseerd op valse verklaringen, dit is een probleem voor de Somalische autoriteiten en niet voor België, tenzij een procedure voor valse documenten is gestart. Dit is in dit geval niet gebeurd.

Verzoekster heeft documenten overgelegd waaruit haar Somalische nationaliteit blijkt. Het is niet aan haar om het negatieve bewijs te leveren dat ze niet de nationaliteit van een andere lidstaat heeft.”

Waar de bestreden beslissing stelt dat het opmerkelijk is dat verzoekster het Arabisch koos als taal om haar persoonlijk onderhoud in te voeren, voert verzoekster aan als volgt:

“Ten eerste reageerde het CGVS destijds niet op het feit dat de heer M.S.N. Arabisch sprak. Wat betreft verzoekster was een dergelijke keuze het resultaat van het advies van haar man, die de procedure al had doorlopen en meer ervaring had dan zij met de asielpcedure. Een dergelijke keuze kan haar niet worden verweten. Gezien de twijfels die het CGVS heeft geuit, was het zijn plicht om de asielaanvraag beter te onderzoeken door na te gaan of verzoekster inderdaad Somalisch sprak.

Ten tweede, zoals uitgelegd, maakt verzoekster deel uit van de Ashraf minderheid: “There are also small religious minority communities. The Ashraf and the Shekal are minorities within the majority religion of Islam. While they often experienced discrimination on the basis of their differing religious practices. Ashraf and Shekhal traditionally played important conflict-resolution roles, and were respected and protected by clans with whom they lived. However, some were badly affected by the civil conflicts of the 1990s and lost this customary protection, becoming targets for human rights abuses by clan militias and warlords. Ashraf claim descent from the Prophet Muhammad and his daughter Fatima, and believe they migrated to Somalia in the twelfth century. Ashraf from some areas are affiliated to and counted as Benadir. While Ashraf living among Digil-Mirifle are affiliated with them as a sub-clan. Shekhal (also known as Sheikhal or Sheikash) are a similar dispersed religious community of claimed Arabian and early Islamic origin Both Ashraf and Shekhal achieved political influence and success in education and commerce with Arab countries, yet they can still face discrimination and human rights abuses on account of their non-clan origins.” (<https://minorityrights.org/country/somalia/>). De Ashrafs zijn zeer gehecht aan hun Arabische oorsprong, en dus naar het Arabisch, de taal van de koran en een van de twee officiële talen van Somalië sinds 1979. Het is niet onmogelijk dat de familie zich in wezen in die taal heeft uitgedrukt.

Zelfs de heer M.S.N. had gezegd dat hij Arabisch sprak, maar, zoals uit zijn hoorzitting blijkt, trok dit niet bijzonder de aandacht van de verwerende partij.

Dat verzoekster niet wist dat niet ieder Ashraf Arabisch spreekt, kan worden verklaard door zijn gebrek aan opleiding en gebrek aan contact met mensen die buiten de Mafkal wonen.”

Wat verzoekster gebrekkige verklaringen in verband met Somalië betreft, licht zij toe als volgt: *“Echter blijkt uit een afspraak met haar sociale assistent dat het een probleem van begrip van de vragen was, die het gevolg zijn van verschillende factoren die elkaar kruisen:*

Ten eerste, heeft verzoekster sommige van de vragen letterlijk begrepen. Dit gaat bijvoorbeeld of de vragen blz.14 (provincie of steden). De vraag van de PO was “kent u....?”. Mevrouw heeft “nee” beantwoord aangezien ze immers deze andere provincies of steden niet kent (ze heeft deze nooit

bezoeken) en ze dacht dus niet dat ze deze moest benoemen. Ze zou geen andere vragen over hen kunnen hebben beantwoorde. Ze kan toch aan haar sociale assistent spontaan andere steden noemen wanneer ze een uitlegging over de vraag heeft gekregen. Om de situatie te begrijpen, had de sociale assistent gevraagd welke Belgische steden ze kent. Madame noemde alleen Luik en Fléron (waar ze studeerde). Toch wist de sociale assistent dat ze namen van andere steden in België kent (zoals Brussels), maar ze heeft niet gedacht dat ze deze andere Belgische steden ook moest geven want ze deze steden niet echt kent.

Ten tweede, in dit verband, blijkt dat Mevrouw makkelijker heeft wanneer ze de vraag kan visualiseren. Het is in feite onmogelijk voor hem om ze op een abstracte manier te beantwoorde. Wat de stammen betreft lijkt het er bijvoorbeeld op dat ze de vraag veel beter begrijpt als ze wordt gevraagd: "Wat is buurman X?". Deze moeilijkheid betreft ook de sub-wijken, straten rond het huis. Echter, op geen enkel moment suggereerde de PO dat ze de Shibus-district tekent en de elementen die ze kende, plaatst. Verzoekster denkt inderdaad niet in abstracte termen met categorieën.

Ten derde, met de stress en haar zeer beperkte opleiding beantwoorde verzoekster ook veel vragen zonder na te denken over wat er van haar werd verwacht (e.g. met de vraag "wat zijn de Abgal?" - omdat ze niet echt begreep wat er van haar werd verwacht en snel wilde reageren, verzette ze zich gewoon tegen de Abgals tegen wat ze was, namelijk een Ashraf), wat haar ertoe bracht om op een zeer eenvoudige en kinderachtige manier te beantwoorde.

Na deze afspraak tussen verzoekster en haar sociale assistent, blijkt duidelijk dat Mevrouw niet heeft begrepen wat van haar was verwachten, maar ook dat ze niet durfde om opheldering te vragen. Al op pagina 5 van het gehoorverslag gaf de agent verzoekster heel duidelijk aan dat ze haar niet geloofde. Maar zelfs daarvoor kon men al de ergernis van de agent voelen toen verzoekster de vraag verkeerd beantwoorde. Zeer snel, wordt verzoekster benadrukt door de houding van de agent en paniek, met de indruk dat ze niet weet wat er van haar wordt verwacht, hoewel ze probeert het niet te laten zien.

Het is misschien moeilijk om zo'n manier van denken en begrijpen met het Europese onderwijs voor te stellen, maar er moet rekening mee worden gehouden dat verzoekster het grootste deel van haar leven in een huis heeft gewoond waar haar taken grotendeels in het huishouden werden uitgevoerd. Ze was niet opgeleid en groeide op in een conservatieve omgeving, waar de rol van een vrouw niet was om vragen te stellen en te leren.

Deze culturele context verklaart ook waarom verzoekster geen antwoord kon geven op een reeks vragen over het conflict, een conflict dat al meer dan 29 jaar duurt en waarbij de situatie van jaar tot jaar verandert. Verzoekster is onvoldoende op de hoogte van de ins en outs van het conflict om gedetailleerde vragen te kunnen beantwoorde. Ook hier antwoordde ze dat ze niet op de hoogte was van ogenschijnlijk eenvoudige vragen, omdat ze niet meer informatie had kunnen geven."

Verzoekster voert verder aan dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met andere belangrijke elementen die volgens haar wel in aanmerking moeten worden genomen, met name:

"Om de kinderen met een RF visum naar België te laten komen, moest een DNA-filiatie worden vastgesteld. Er kan dus geen twijfel bestaan over de afstamming. De heer M.S.N. verliet echter voor het eerst Somalië in 2015 en de kinderen werden geboren in 2011 en 2014, dat wil zeggen voor zijn vertrek. Aangezien de heer M.S.N. Somalië niet voor 2015 heeft verlaten, zijn de kinderen in Somalië verwekt, wat de aanwezigheid van verzoekster op Somalisch grondgebied vereist. Dit zou betekenen dat als mevrouw niet Somalisch is, zij in haar jeugd naar Somalië zou zijn geëmigreerd. Er kan de relevantie van een dergelijke conclusie worden betwijfeld, aangezien in 1991 een verwoestende burgeroorlog is begonnen, die het land in anarchie en hongersnood heeft gestort en waarvan de meeste slachtoffers burgers zijn.

- Verzoekster wenst ook voor Uw Raad twee foto's neerleggen: een van haar huwelijk met de heer M.S.N. (stuk 6) en een van hen met hun twee kinderen (stuk 7). Op deze foto's is het duidelijk dat verzoekers jonger zijn en dat deze foto's dus in Somalië zijn genomen, aangezien de heer M.S.N. Somalië pas in 2015 heeft verlaten.

- Verzoekster verklaarde spontaan dat haar vader waarschijnlijk in Kenia was en haar moeder in Jemen. Dit zijn twee landen waar het percentage Somalische immigranten zeer hoog is, en daarom kunnen er geen conclusies worden getrokken uit de situatie van zijn ouders. Integendeel, het is veeleer een teken van goede trouw van verzoekster, die dergelijke informatie zeker zou hebben achtergehouden als ze niet Somalisch was."

Verzoekster besluit dat er belangrijke aanwijzingen zijn die de motivering in de bestreden beslissing die erop wijzen dat zij van Somalische oorsprong is. Zij benadrukt andermaal dat het niet aan haar toekomt om het negatieve bewijs te leveren dat zij niet de nationaliteit van een andere lidstaat bezit. Zij meent dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd voor heronderzoek, rekening houdend met "de specifieke kenmerken van het profiel".

Wat betreft *“het beginsel van eenheid van het gezin en van het belang van het kind”* wijst verzoekster er andermaal op dat haar echtgenoot, M.S.N. op 11 juni 2016 door de commissaris-generaal erkend werd als vluchteling (verzoekschrift, stuk 5). Zelfs indien wordt geoordeeld dat verzoekster geen actuele en gegronde vrees loopt voor vervolging, had de commissaris-generaal *“het voordeel van de afgeleide vluchtelingenstatus”* moeten erkennen in toepassing van het principe *“gezinseenheid”*. Verzoekster citeert dienaangaande uit informatie van UNHCR, artikel 18 van het Handvest van de Grondrechten van de EU, *“artikel 23 over de instandhouding van het gezin”*, het arrest Ahmedbekova van het Europees Hof van Justitie, een artikel van H. Gribomont en rechtspraak van de Raad. Verzoekster besluit hieruit dat:

“In casu zijn verzoekster en de heer M.S.N. in 2009 in Somalië getrouwd. Samen hebben ze meerdere kinderen. Dit werd reeds verklaard door zijn echtgenoot. Er is geen uitsluitingsclausule tegen verzoekster gehandhaafd. De gezinsband met haar echtgenoot en zijn kinderen, en de staat van afhankelijkheid met haar echtgenoot zijn door het CGVS niet betwist.

De verzoeker voldoet aan alle voorwaarden om de vluchtelingenstatus te kunnen genieten. Ondanks het ontbreken van een personele, gegronde en actuele vrees voor vervolging in het hoofd van verzoeker, quod non in casu, had het CGVS in toepassing van het principe van gezinseenheid hen toch de asielbescherming moeten verlenen.

Door verzoeker het voordeel van de afgeleide vluchtelingenstatus te ontzeggen, heeft het CGVS het principe van gezinseenheid en artikel 23 van de richtlijn 2011/95 geschonden. Artikel 23 §1 is voldoende duidelijk en nauwkeurig geformuleerd. Hij voorziet in een specifieke positieve verplichting en hij heeft rechtstreekse werking.”

De commissaris-generaal houdt volgens verzoekster bovendien geen rekening met het belang van haar kinderen en verwijst hierbij naar verschillende wetsbepalingen. Verzoekster voert aan dat: *“Door Mevrouw M.S.F. te dwingen België te verlaten, zou de belangen van haar kinderen ernstig schaden en zou indruisen tegen het beginsel van de eenheid van het gezin. Het is in het belang van de kinderen om hun huidige leven niet te verstoren door hun relatie met hun vader of met hun moeder te verstoren door hun scheiding. Om de eenheid van het gezin van Meneer M.S.N. en van de kinderen van verzoekster in stand te houden, had het CGVS aan verzoeker de vluchtelingenstatus moeten toekennen.”*

Aangaande de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt verzoekster dat de commissaris-generaal zich beperkt heeft tot een subjectieve lezing van de COI Focus *“Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van Cedoca van 25 maart 2019 en de *“UNHCR Position on Returns to Southern and Central Somalia (Update I)”* van mei 2016 om te besluiten dat verzoekster in Mogadishu veilig kan wonen. Zij wijst erop dat de commissaris-generaal stelt dat de veiligheidsincidenten doelgericht zijn en niet zo vaak burgers treffen, doch erkent dat betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers niet beschikbaar zijn. Verzoekster wijst er tevens op dat de in de bestreden beslissing aangehaalde arresten van het EHRM en andere Europese landen dateren van minstens drie jaar geleden, terwijl uit informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sterk fluctueert. Zij citeert ter illustratie uit deze COI Focus en uit informatie van UNSC (verzoekschrift, stuk 6). Bovendien wordt, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert, het dagelijkse leven van de burgers beïnvloedt door geweld, maar ook door voedselonveiligheid. HZJ citeert uit informatie van Amnesty International. Zij wijst erop dat volgens de rechtspraak van het EHRM *“deze kwalitatieve criteria even belangrijk [zijn] als het aantal geweldincidenten of het aantal doden.”* Verzoekster begrijpt niet hoe de commissaris-generaal op basis van de beschikbare informatie kan besluiten dat de veiligheidssituatie in Mogadishu in de laatste jaren/maanden verbeterd is, terwijl dit uit deze informatie het omgekeerde blijkt. Zij citeert ook nog uit informatie van EASO. Verzoekster voert ook nog aan dat de situatie in de wijk in Mogadishu waarvan zij afkomstig is, Marka, erg gevaarlijk is. Zij verwijst hierbij naar informatie van CT en VOA News. Zij meent aldus dat meerdere bronnen aantonen dat Mogadishu niet veilig is. Het aantal veiligheidsincidenten fluctueert maar blijft altijd hoog en de meeste slachtoffers zijn burgers.

Verzoekster besluit dat:

“Gezien de aanvallen en de aanslagen van deze vorige maanden, is het geweld tegen burgers niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken (en niet alleen leden van de politie, van het leger of een speciaal populatiegroep).

Dat willekeurig en blind geweld veroorzaakt een ernstige bedreiging van het leven van de verzoeker in het zin van artikel 48/4, §2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Er werd door het Europese Hof voor de Rechten van Mensen beoordeeld dat : « Compte tenu de l'importance qu'elle attache à l'article 3 et de la nature irréversible du dommage susceptible d'être causé en cas de réalisation du risque de mauvais traitement, il appartient aux autorités nationales de se montrer aussi rigoureuses que possible et de procéder à un examen attentif des griefs tirés de l'article 3 sans quoi

les recours perdent de leur effectivité » (EHRM, Singh et autres c. Belgique, n° 33210/11 van 2 oktober 2012, §103, ook M.S.S. v. Belgique et Grèce, n°30696/09 van 21 januari 2011).

Hoewel de verwerende partij rekening moest houden met alle relevante elementen om haar beslissing te nemen, heeft ze geen rekening gehouden met alle informatie die in de verslagen staan. Zo als aangetoond is de evaluatie van de veiligheidssituatie niet goed bestudeerd en bestaat er een heel groot risico voor burgers in Mogadishu.

Een complete en grondige lezing van de verschillende informaties aangaande de verzoekster, zou Uw Raad aanmoedigen om op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan de verzoeker op basis van artikel 48/4, §2, b) of c) van de Vreemdelingenwet.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een “kopie van de letter met de notificatie datum aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud” (stuk 3);
- de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeksters advocaat, toegezonden via e-mail aan de commissaris-generaal op 18 oktober 2019 (stuk 4);
- de beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van N.S.M. van 13 juni 2016 (stuk 5);
- een foto van “het huwelijk” van verzoekster en haar echtgenoot (stuk 6);
- een foto van verzoekster en haar echtgenoot en twee kinderen (stuk 7).

2.1.3. In een aanvullende nota van 21 februari 2020 voegt verzoekster een psychologisch attest toe in haar hoofde van psycholoog M. Khaskelberg van 21 februari 2020.

2.2. De bestreden beslissing motiveert dat verzoeksters vermeende herkomst uit Mogadishu in Somalië ongelooftwaardig is.

Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoekster naar België kwam met een visum type D om zich bij haar echtgenoot te voegen, de heer M.S.N., met wie zij religieus gehuwd is in 2009 (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 7) en met wie zij blijkens haar verklaringen tevens een familiale band heeft langs vaders- en moederszijde (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 11). Uit de verklaringen die werden geciteerd in het verzoekschrift kan blijken dat M.S.N. tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij afkomstig was uit Mogadishu en er werd gevisieerd door de Moriyaan, die zijn huis zijn binnengevallen en zijn echtgenote, verzoekster, zouden hebben verkracht, waarop verzoeker Somalië ontvluchtte. Op 13 juni 2016 werd verzoeker door de commissaris-generaal erkend als vluchteling. Verzoekster verklaarde dat zij drie maanden na haar echtgenoot eveneens Somalië is ontvlucht (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 8).

De beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van verzoeksters echtgenoot M.S.N. betreft aldus een relevant element in de beoordeling van verzoeksters herkomst en vluchtmotieven, omdat uit bovenstaande blijkt dat de bestreden beslissing verzoekster confronteert met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan haar herkomst uit Mogadishu, terwijl uit de verklaringen van verzoeksters echtgenoot M.S.N. blijkt dat verzoekster zich ten tijde van de vervolgingsfeiten door de Moriyaan, op grond waarvan verzoeker een nood aan internationale bescherming inriep, in Mogadishu bevond en tevens slachtoffer werd van deze vervolgingsfeiten.

De Raad stelt evenwel vast dat uit het administratief dossier niet kan blijken op welke gronden M.S.N. als vluchteling werd erkend, noch bevat het administratief dossier een volledige versie van de notities van het/de persoonlijke onderhoud(en) van M.S.N.

Vermits de commissaris-generaal in de respectievelijke beslissingen van verzoekster en haar echtgenoot M.S.N. schijnbaar tot tegengestelde besluiten is gekomen, nu het verzoek om internationale bescherming van verzoekster (onder meer) wordt afgewezen omdat geen geloof kan worden gehecht aan haar herkomst uit en verblijf in Mogadishu, daar waar blijkt dat haar echtgenoot erkend werd als vluchteling en uit de beschikbare verklaringen blijkt dat hij heeft ingeroepen dat hij gevisieerd werd door de Moriyaan in Mogadishu en dat zijn echtgenote, verzoekster, tevens het slachtoffer werd van deze vervolgingsfeiten, is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing is gebaseerd op een onzorgvuldig en onvolledig onderzoek, wat een substantiële onregelmatigheid betreft, die door de Raad niet kan worden hersteld.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 oktober 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP